

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Octóber' 15-én, 1824.

Nagy Britannia.

Corfuból így írtak Sept. 6-dikán: — Itt ma illy hirdetést tétete közönségessé az Ánglus Fő Kormányozó Sir Friderik Ádám:

„Minekutánna Görögország' Provisoriai Országlószéke egy Proklamátzió által, melly a' Konstanczinapolyban lévő Ánglus Consulhoz 's a' több Európai Hatalmaságoknak ugyan ott lévő Consuljaikhoz intéztetett, illy kinyilatkoztatást hirdette-tett-ki: — „Mivelhogy külömbkülömb Európai hajóknak Patronusaik a' magok hajókat, seregek, hadi készület és eleség' szállításra a' magok Consuljaik intése ellen, 's a' magok Fejedelmeiknek ezen Görög hadakozásra nézve kinyilatkoztatott neutralitási princzipiumaik általhágásával, a' Török Országlószéknek bérbe adták, erre nézve mind ezek a' hajók, 's ezeknek embereik, mostantól fogvást többé, úgy, mint neutrális nemzeteknek hajójik, ne tartattassanak, hanem mint ellenséges hajók úgy nézettessenek, és mint illyenek, a' Görög hajóssereghez tartozó vagy akár mi Görög fegyveres hatalmasság hajóji által, mellyek a' mondott hajókkal szembe találkoznak, támadtassanak-meg, égettesenek-fel, vagy pedig embereikkel egyetemben süllyesztessenek a' tengerbe;“

„És minekutánna ő Nagy Britanniai Felsége azon neutralitás' jusainak fenntartására, a' melynek kötelességeit ő Felsége ezen hadakozás alatt mind ez ideig 's minden részre nézve egyformálag betöltötte, 's a' maga' alatvalójinak 's a' Jo-

niat népnek, melly különösen az ő Felsége oltalma alá adatott, életjek' és kereskedések' védelmeztetésére, a' maga Fő Biztosának megparancsolta, hogy a' megnevezett Provisoriai Országlószéket egy olly Proklamátziónak, melly a' nemzetek' jusával, 's minden emberiség' jusaival és minden kimivelt nemzeteknek kereskedési közösülésekkel illy nagyon ellenkezik, haladék nélkül lejendő megmásolására, hívja-meg; —

„És minekutánna a' Joniai Ánglus Fő Biztos a' Görög Provisoriai Országlószék-től a' mondott Proklamátziónak megmásolását kívánta, de a' Görög Provisorai Országlószék ezen kívánságnak eleget tenni nem akart — és minekutánna ez a' nemakarás az ő Nagybritanniai Felsége' hadi ereje' Fő vezérének illendőképpen tudtára adatott; —

„Ehezképpest már most ezennel kihirdettetik, hogy az Ánglus fő vezér a' Jóniai Fő Biztostól az Admirálitáshoz küldetett útasítások szerént haladék nélkül mind azoknak a' felfegyverkezett, avvagy fegyveres embereket vivő hajóknak letartóztatásához vagy elfogattatásához fogat, a' mellyek Görögország' Provisoriai Országlószékének meghatalmazása által készültek-fel, avvagy annak hatalmát megismerik; a' melly útasítások mind addig tellyes erőben fenn fognak állani, míg a' mondott Proklamátzió azon Provisoriai Országlószék által tellyesen és egész bizonyossággal meg nem másoltatik, 's míg ezen megmásolásról, a' Joniai Fő Biztos által az

Anglus tengeri fővezér illendőképpen nem tudósittatik. —

„Ezen hirdetés három nyelven, ugyanint anglusul, görögül, és olaszul nyomtattassék ki, bocsáttassék közre, 's azon előjárékkal, a' kiket illet, közöltessék. — „Költ a' Corfui Országló palotában Sept. 6-dikán, 1824, 's a' t.

„Hogy az ezen hirdetésben befoglaltatva lévő rendelkezések munkába vétetődjenek, az ezen (Corfui) kikötőhelyben találtatott két Anglus fregátok a' Moréai öblök felé haladék nélkül eleveztek, mellyekhez a' Zantei kikötőhelyben álló línea hajó is hozzájuk fogja csatolni magát.

Megérkezvén Párisból Londonba az a' hír, hogy a' XVIII-dik Lajos Király' halála közelgetne, illy módon nyilatkoztatta ki magát felőle Sept. 13-kán az Anglus Kurir: —

„Úgy értjük, hogy a' Francia Király' egészségi állapotja nagyon félelmissé vált volna. Ha ezen Királynak utolsó órája eljövendő, őtet mind azoknak bánkodása el fogja a' temető sírhoz kíséreni, a' kik politikai tekintetben az ő engesztelési és bölcsen elintézett systemáját, mellyet a' legnehezebb környúlallások között követni tudott, megesmerték, 's a' kik személyes tekintetben az ő szeretetre méltó karakterét becsülték. Egyéb eránt minden környúlallások azt mutatják, hogy Franciaországnak Országlasi módján sem a' Kabinétben sem pedig politikájában semmi változás nem fogja magát elé adni. Úgy látszik, hogy a' Ministerekhez bizodalommal van a' Koronaörökös, a' ki mind a' népnek mind az armádanak tellyes szeretetét bírja. Vigasztalással tellyes annak meggondolása is, hogy bár melly rövid idő telt még el a' revolúziótól 's az arrakövetkezett tyrannusi Országlástól fogva mostanig, Franciaország még is tellyes fundamntummal reménlheti azt, hogy ha az Or-

szágló pálcza XVIII-dik Lajosnak kezéből az ő Felséges testvér Öcsének kezére száll, a' békesség és rend, mellyel az Ország most bír, egy szempillantatig sem fog félbe szakadni. Ezen szerencsés állapotot a' XVIII-dik Lajos, bölcs, mérséklett, és engesztelési Országlásának lehet köszönni.“

A' Britisch-Presz így eszmélkedik ugyan ezen tárgyrol: — „A' Francia Király legkissebb félelem nélkül beszélget a' maga elközelített haláláról. Ez a' beiső csendes vidámsága, hogy minden szemrehányástól tiszta az ő Felsége' lelkiismerete. Mi valósággal hiszszük azt, hogy ezen Monárkha olly tulajdonságokkal és virtusokkal ruháztatott fel mellyek nem mindenkor részeik a' föld' nagyjainak. Gyakran lehetett látni azt, hogy Ministereiknek hibájikért a' Királyoknak kellett felelni, és XVIII-dik Lajos nem egykor tapasztalta ezen igasságtalanságot. De az idő és igasság, tellyes egyenességet fognak ezen Monárkba emlékezetének elébb vagy hátrább fizetni.

Az idegen Udvaroknál lévő Anglus Követségi személyek között némelly változások estek: Sir Acourt William a' Madridi Udvartól a' Lisbonaihoz, Hill Úr a' Turinitól a' Nápolyihoz, Forster Úr a' Koppenhágaitól a' Sárdinaihoz Wynne Úr a' Würtembergitől a' Dániaihoz és végre Erskinte Úr a' Würtembergaihoz rendeltettek Követeknek.

Négy Anglus Regementek parancsolatot vettek, hogy haladék nélkül evezzenek el Napkeleti India felé.

Perkins nevű nevezetes Mekhánikusról, ki a' gőz' ereje által leendő ágyúzást feltalálta, azt írják, hogy valamelly nagy helyet árendált ki, hol ezen új találmányát a' gőz' ereje által való ágyúzást mutatgatja. Mint mondják ő ezen találmányt felettébb nagy tökéletességre vitte, annyira, hogy ha szintén éppen annak hitelt

nem adhatni is, hogy egy minútum alatt olly sokszor lehessen löni, de csakugyan elég sokszor lehet, úgy hogy ha ez a valóban rettenetes makhina haszonra találna fordíttatni, a' mostani hadakozás módját egészszen megváltoztatná.

A' Londoni Bankóról illy figyelemre méltó megjegyzéseket olvasunk az ott kijövő levelekben. „Ez a' véghetetlen nagyságú intézet folytában 1000 személyeknek ad munkát a' maga fedele alatt, kik a' lefolyt hadakozás alatt egy Regimentet formáltak katonai szolgálat végett „Bankó' Önként-vállalkoztjai' nevezet alatt, 's a' kik között csak Cancellisták 60-non találtnak, 300 font Sterling (3000 forint) esztendei fizetéssel. Ezeknek csak az a' dolga, hogy szüntelenül a' kiadandó Bankó-czédulákat irják-alá: hanem azt mondják: hogy az újabb Bankó-czéduláknak kiadattatásakor meg fog kiméltetni a' Bankónak ezen 18 ezer font Sterlingekre telő költsége, mint hogy az új czédulákra makhina által fog az aláírás felnyomattatni. — A' legnagyobb becsű czédula 1000 font Sterlinges.

Két felettébb nagy munkához fogtak most Londonban. Egygyike ezeknek az az új híd, melly a' Tamesis vizin Londonban készíttetik, a' másik pedig egy út, a' melly ugyan ezen víz alatt vitetik által.

Orosz Birodalom.

Aug. 25-dikén illy Ucás jött-ki az új rekrutázásra nézve: —

„Mi Isten' kegyelméből I-ső Sándor, Császár és minden Oroszok' egyedül való Uralkodója 'sa't. Minthogy szükségesnek találtuk azt, hogy ezen esztendőben rekrutáltassunk a' végre, hogy armádáinkat és hajós seregeinket tellyes számmal fenntartassuk, a' hol emberek' dolgában fogyatkozás mutatja magát a' miatt, hogy mi, szokott módon az öreg katonákat, kik a' magok idejeket kiszolgálták, pedig a' kik-

nek száma nagyra telt, valamint szintén azokat is, kik a' betegségek 's testi gyengeségeik miatt a' további szolgálatra alkalmatlanok lettek, elbocsáttattuk: erre nézve megparancsoljuk, hogy egész birodalmunkban, az azon Ucásunkban találta-tó rendelkezésekkel megegyezőleg, mellyet mi 1818-ban Aug. 26-dikán az Igazgató Senatushoz bocsátottunk, minden 500 lélektől két rekruták szedettessenek-ki. A' birodalomnak, áldassék érette a' Mindenható, három esztendő alatt semmi rekrutázásra nem volt szüksége, és a' mi hűséges és nagyon szeretett alattvalójink, a' nélkül, hogy a' Státusnak ezen terhe által a' magok házi foglalatosságaitól elvonattattak volna, familiájiknak kebeleiben boldogul élhettek azon békességgel, a' melly ezen idő alatt szerencsénkre meg nem zavartatott. A' Katonai Coloniáknak (planta-vidékeknek) organizáltatása hathatósan segítette azt, hogy a' rekrutázás ritkán legyen szükséges; és az ennekutánna csak hadakozási időkben leszen szükséges, ha azok az Isteni gondviselésnek segedelmével úgy kifejtődhetnek (úgy tökéletesülhetnek), mint a' mi célzásunk kívánnya. Költ Czarskoje - Seloban Aug. 15-dik napján a' kegyelemnek 1824-dik, 's a' mi Országlásunknak 24-dik esztendejében. — Sándor.

A' S. Petersburgi Metropolitához, Serophimhoz olly irást bocsátott Császár Ő Felsége: — „Hogy tudtára adatván, hogy a' Metropolita az ő fő pásztori utazásában a' Newgorodi tartományban letelepített Katona Coloniákat meglátogatta, ott Istentiszteletet tartott, a' Mindenhatótól ezen ifjú Coloniákra áldást kért, 's ezeknek állandó boldogulásokért az Istennek esedezett legyen, néki jelenti, hogy ő Felségének kedves dolog a' Metropolitának ezen papi cselkedetét megköszönni, tellyesen meggyőzöttetve lévén affelől, hogy az Isten' áldása nélkül semmi munka kezdetet nem vehet 's nem is folytattathatik.“

Franciaország.

A' Király Sept. 9-dikén elébb S. Cloudban misét halgatván, azután délutáni 3 órakor bement a' Tuillériába, hogy ott testvérének egy paradészobába kitétetett holt testét a' fennálló szokás szerént szentelt vízzel meghintezze. Későbbén ugyan ennek megtételére a' Pair és Követ Kamarák' tagjai is megjelentek a' Tuillériában.

Sept. 18-dikán a' Ministerek tanácsában előlülvén a' Király, ezen tanácsban a' Király' paráncsolatjából a' Dauphin (Angoulem Princz) is jelen volt.

Azon közönséges audiencián, melyet a' Király S. Cloudban Sept. 17-dikén adott, a' Párisi három nem Catholicus Consistoriumok is bemutatattak Ő Felségének. — A' Reformatusok Consistoriuma' Elölülőjének Maronnak beszédére így felelt a' Király: — „Uraim! Megilletődött vagyok a' fájdalomnak azon kifejezésére, melyet nékem ezen Consistorium kijelentet. Legyetek éppen olly bizonyosok az én oltalmazásom eránt, mint azon Királyé eránt valátok, a' ki tőlünk elragadtaték. Minden Francziáknak egyenlő jusa van az én szeretetemhez, védelmemhez, és jó akaratomhoz.“ — Az Augsburgi Vallás' Consistoriuma Elölülőjéhez ekképpen szólott Ő Felsége. — „Meggyőződve vagyok Uraim, affelől, hogy ti is részesek vagytok egész Francia országgal egygyütt azon keserűségben, melly az én szívemet szaggatja. Legyetek bizonyosok Uraim, hogy ti én nálam éppen azon hajlandóságokat fogjátok feltalálni, mint a' mellyekkel a' Király az én bátyám az Augsburgi Vallásúakhoz éppen úgy mint minden Francziákhoz viseltetett. Szerencsésnek tartom magamat ha ennekutánna ellehet mondani, hogy a' XVIII-dik Lajos Uralkodása csak folytattatik.“ — Arra a' beszédre, melyet Cologna Úr az Izraeliták Consistoriuma, nevében a' Királyhoz intézet, tek-

képpen felelt Ő Felsége: — „Köszönöm Uraim, a' ti nékem kinyilatkoztatott gondolkodásaitokat, 's a' melyben véletlek egész Francia ország osztozik. Tartsatok számot oltalmazásomhoz és jó akaratomhoz.

A' meghalt Királynak romladozott testi állapotjáról, melyről közelebbi ujságunkban is emlékeztünk, most ezeket említi az Etoile: — „Az a' betegség, melly miatt XVIII-dik Lajosnak meg kellett halni, tulajdonképpen csak az ő több esztendőktől fogva tartott szenvedéseinek következése lett. Az Ő Felsége testének felső fele része a' természettől tökéletesen jól vala alkatva (organizáltatva); fejének és mejjének kiformáltatása Herkulesi tekintetet ábrázolt. Hanem alsó tagjainak alkotása nem bírt hasonló tökéletességgel; ezek domború formájuk, lágyak és egy kevésbé gyengék voltak mindenkor, de a' melly állapot meg nem akadályoztatta Ő Felségét abban, hogy ifjanton ne járjon, ne lovagoljon, és ne vadászson. Idősödvén azonban, tagjai dagadoztak, meggyengültek és elerőilenültek, annyira, hogy Ő Felsége lassanlassan minden mozgásnak neméről lemondani kénytelenített, az egy szekerezési sétálást kivéven. Illy testi állapotban vala Ő Felsége már Angliában midőn Hartwellből eljött, hogy Francia országba vissza térjen. Ezen testi romlottságokhoz járultak Ő Felségének utóbbi esztendeiben a' padágrától és Orbancztól való gyakori megkörnyékeztetés is, a' melly időtől fogva már előre lehetett látni, hogy Ő Felsége az eloszlattatás' minden ezen okainak nem fog ellent állhatni. Azonban felső tagjainak derék alkotása sokáig szerencsésen küszködött az alsó tagoknak rossz alkatásával. Az Orvosok mindent megrendeltek, a' mit az Ő Felsége' állapota megkívánt, Ő Felsége pedig mindezeket legnagyobb pontossággal tellyesítette. A' munkás gondoskodásnak az életre

való befolyása soha se volt láthatóbb mint itt, és a' mesterség, a' nélkül, hogy a' Mindenhatónak hatalmát költsön vegye, többet telyességgel nem tehetne, mint itt tett."

Új Király Ő Felségének tetszett a' maga Országglasának kezdetét kegyelmességi munkával dicsősséggé tenni. Sept. 18-dikán költ rendelése által 30 Francziáknak, kik az ellenséghez szökvén 's hazájok ellen fegyvert viselvén, elfogattattak 's halálra ítéltettek vala, hasonlóképpen 18 más különbkönb féle bünös és vétkes embereknek, büntetéseiket megkissebbítette. Ezen utolsók között Frodin nevű, ki a' Berton bünös társa volt, és Escuyer, ki a' nyomtatási szabadság' általhágásaért ítéltetett vala-meg. Ekképpen tehát valósággal úgy kezdi (így szoll az Etoile), X-dik Károly az Orzáglást, a' mint XVIII-dik Lajos elvégezte, a' kinek az Orzáglása béli egyik utolsó cselekedete a' volt, hogy sok szokevényeknek büntetésseket meglágyítani méltóztatott, a' kik Ő Felsége ellen mindnyájan fegyvert hordozni mérészlettek.

Azóltá, hogy XVIII-dik Lajos meghalt, Princz Angouleme Dauphin, a' felesége, ki eddig Madámnak neveztetett, Dauphine nevet vévén fel, ennekutanna Mademoiselle a' Berry Herczegné leánya Madame, a' Herczeg Orlean' leánya pedig Mademoiselle de France nevet fognak viselni.

A' Királynál olly nagy volt az első udvarláson az Udvarlók' száma, hogy 1500 hintót számláltak-meg.

Arról a' nagy sokaságról, a' melly Sept. 16-dikán a' Király' halálának hallására a' Tüilleria felé nyomult, azt írják, hogy 50,000 embereknél többre telt, 's még sem történt semmi szerencsétlenség, csak a' Pont-tournant nevű rostélynál vígyázaton álló strázsáknál. Ez az a' hely, hol a' XVI-dik Lajos nevét viselő piaczról

a' Tüilleriába bemennek. Itt a' történt, hogy egy rongyos ruhás és tébolyodott elméjűnek, és valami 22 esztendősnék látszó ifjú ember a' strázsákhoz járulván, azokhoz nagyon kicsapongó beszédet intézett, 's a' többek között azt erőssítette, hogy ő az, a' kinek ezen túl orzáglani kell. A' strázsá Kapitány ezen beszédnek hallására eléállván a' gaz embert el akarta fogatni, hanem ő pisztolyt rántván elé, a' Kapitányra lőtt, a' ki mindazonáltal olly szerencsés volt, hogy a' golyóbis az ő jobb oldala és karja között ment-el. A' Kapitány a' lövést azzal viszonozta, hogy az embernek fején egy vágást ejtett, melly után a' bünös megadta magát 's fogságra vitetett. Négy pistolyok, egy hegyes-tör, töltések, 's egy bőv gyűszű (övedző) találtattak nálla, mellyben 686 Frankok, 's ezek közt aranyban 640, voltak. Mint későbbre megtudatott Renaudier Viktor a' neve. Nyelvtanítónak adja-ki magát.

Az a' Chasseriau nevű Franczia Ágens, kit a' Franczia Orzáglószék a' Columbiai Orzáglószékhez küldött vala, de a' ki oda be nem bocsáttatott, már vissza érkezett Bresthez, hol most Contumaciát tart. — Azt erőssítik az Anglus Ujságlevelek, hogy a' Meksikóbéli Orzáglószék se bocsátotta-bé Samuel Urat, a' ki mint Franczia Ágens, odá küldetett vala.

Spanyol Amerika.

Iturbide Ex-Császár, mikor a' Meksikói partokra (mint közelébb költ ujságunkban megirtuk) kiszállott, egy Proklamációt adott-ki. Ezen Proklamációt a' Parisi Etoile is kihirdette, de olly megjegyzéssel, hogy ő ezt nem tártja tiszta valódságnak. — A' Proklamáció ez: —

„Meksikóbéliek! Midőn lábamat partokra kiteszem, titeket azon indító okokról, mellyek engem' arra vettek, hogy Olaszországot elhagyván ismét hozzátok

jöjnek, tudósítanom kell. Reménlem, hogy nem lesztek siketek számainra. Ti tudjátok azt, hogy én minden környüllások között minden időben csak a' ti boldogíttatásokra czélzó leghathatósabb gondoskodó indulatomat követtem. —

„Ma ki kell néktek nyilatkoztatnom azt, hogy minden tapasztalások szerént mellyeket én, az én Európában való tartózkodásom alatt tehettem, Spanyolország, melly a' Szent Szövetségnek oltalma alatt van, reátok nézve oda czéloz, hogy beneteket ismét a' maga hatalma alá hajtson. Tehát így, kedves polgártársaim! a' ti vesztetekre van a' czélzás. Hanem én a' ti semmivé leendő tétetéseknék szemlélése mellett nem lehetek lágymeleg. —

„Én nem mint Császár, hanem mint Katona, és mint az jelenek-meg ismét köztetek, mint a' kinek java leginkább kívánnya a' ti függetlenségteknek megerőssítését.“

„Az én első és legfőbb kívánságom oda czéloz, hogy a' meghasonlásoknak dühe megfojtattassék, hogy a' házi csendesség, ez a' minden jók között a' legbeesesebb jó, megerőssíttessék, 's hogy néktek olly Országlás adattassék, melly a' közönség' akaratjával megegygyezzek.“

„Meksikóbeliek! rövid idő alatt többet fogtok a' ti igaz és hűséges Augustino-de-Iturbidétektől hallani.

Sept. 16-kán még semmi bizonyost nem tudtak Londonban, hogy Iturbidével az ő Soto-la-Marinához lett kiszállása után mi történt; 's hogy megölték-e vagy nem. De későbbre megérkezvén Londonba a' Meksikóban Jul. 31-kén költ tiszti Ujság, ez az ő megölettetését illető bizontalankodásnak egyszerre véget vetett. A' nevezett ujságban következő tudósítások találtak felölle: —

1-szor, A' Tartomány' Congressusának egy levele a' Tamaulipási Státus Fő

Kapitányához Padillából Julius' 18-dik napján. Ennek foglalata: — „Excellenciás Úr! Azen hírnek hallására, hogy Iturbide egy Anglus hajón Soto-la-Marinához megérkezett, meg parancsolta az itt levő tartományi Congressus, hogy a' közönséges Congressusnak Apr. 28-dikán költ Végzése hajtassék végre. Ezen Végzés által a' törvényeknek oltalma alól kiszorított Iturbide, akár melly titulus és fogás alatt szálljon-ki a' Meksikói Szövetségnek vidékeire. Effelől azért tudósíttatik Excellenciád, hogy a' Congressus Végzését betellessítse, a' melly legkeményebb felelet alatt Excellenciádra bízza, hogy az Iturbide' megölettetésén személlyesen jelen legyen, minekutánna néki idő engedtetik arra, hogy mint Keresztyén, úgy halhasson-meg.

2-szor, Egy levél Gen. Garca Fileptől a' hadi Ministerhez. Én Excládnak La-Marinából 17-dikben megírtam, hogy mi módon fogattam-el Iturbidét. A' közönséges Congressusnak Apr. 28-kán költ Végzése szerént szükségesnek ítéltém őtet ezen tartományi Congressus' elejébe állítani. Én ma reggel ezen városba megérkeztem, 's már délutáni 3 órakor a' végzés betöltetett, olly félelemből, hogy közönséges szánakozás ne nyilatkoztassa-ki magát. Költ Padillában Jul. 19-kén 1824-ben. —

3-szor, Egy levél, melly által megismerik a' Padillai Előljárók, hogy Iturbide Jul. 19-kén reggel oda mint fogoly megérkezett, 's még azon napon estve meglövetett. E' mellett azt is kinyilatkoztatják ezek, hogy ők Iturbidének holt testét az ő megölettetése után látták. — Végezetre

4-szer Még egy levél, melly által a' Padillai Parochus megismeri, hogy Iturbide ott valósággal megölettetett.

Galiczia és Lodoméria.

A' Lembergi Ujság Sept. 10-dikén jelent, hogy a' bujdosó sáskák, (gryllus

migratorius, vagy acrydium migratorum), mellyek az idén Beszszarábiában, 's Moldva és Oláhországban nagy tajakat elpusztítottak, Gallicziába is eljutottak, és nagy sereg Bukovinában és vele határos Czortkovi Kerületbe megszállván, a' réteket és szántóföldekei egészen ellepték. Nagy szerencse volt, hogy már akkor a' gabona ősze volt takarítva, és így abban nagy kárt nem tehettek. — Ezen bújdosó szárnyas ellenségek az említett helyeken megoszolván kissebb csapatokban Lembergnek is megfordultak. Az ő megjelenések annyival ritkább történet, hogy Gallicziában már 20 esztendő óta nem látszottak. Németországban a' leg utolsó pusztítást 1748-ban tették.

B é c s.

Sept. 5od a' Státus - papirosainak közép-árrok:

Státus Kötelező levele 5 p Ctmal Conv. P. 94 15/16
 Ugyan az 2 1/2 p Ctmal Sorsvonásos Költsön 1820-ról C. P. Ugyan az 1821 ről 100f. C. P. 294 7/8
 Bizonyítás 1821d. Költsönről ftért Conv. P.
 Bécs Városi Banko Obligatiók 2 1/2 p Ctmal
 100 for. C. P. 39 5/6 for. V. Czban. 1 Bank Actia
 1123 7/10 for. C P. —

Bécsben a' marha húsnak fontja Ezüstben 6,
 V. Czban 15 xrra határozatott-meg.

Magyar Ország.

A' Magyar Királyi Universitas egy nevezetes Tudóst, egy igen hasznos Tanítót vesztett-el. Tekintetes Tudós Wuchetich Mátyás Úr, egy időtől fogva hirtelenséggel száraztó betegségben, a' folyó hónap 22-dikén csendesen kimúlt e' világból. E-

zen tudós Férfiú ki a' Magyar Törvény-Könyvből a' büntető Törvényeket szorgalmasan ősze szedte; a' ki jeles systemában Tanítványinak számára a' Büntető-Törvényt tudósan kidolgozta; ki a' Feudális Törvényt, tanításainak könnyebbítésére, Országunkban első adta ki: valamint e' közre bocsátott munkáival Hazánkfiainak tiszteletét, és haladását méltán megérdemlette, úgy a' kültöldön a' Magyar Fő Iskolának, melynek igen munkás Tagja volt, nagy hírt szerzett. Különben mint Tanító előbb a' Kassai Kir. Akademiában, utóbb számos esztendőktől fogva a' Pesti Királyi Universitasban Tanítványaira nézve igen hasznosan foglalatoskodott, mert vélek a' Tudományokat szelíd, és kellemes módjával, nagyon meg tudta kedveltetni: nyajas, barátságos, és egyenes lelkü társalkodásával pedig minden rendűeknél különös kedvet talált, úgy, hogy a' Tudósok rendének nagy tekintetet szerezne. A' hosszabb életre érdemes Férfiú meghalt életének 54-dik esztendejében, és tegnap az Ifjúságnak, és jó Barátnak szomorúságára, szép halotti pompával eltemtetett. (H. T.)

Győrből illy becses tudósítást vett a' Magyar Kurir Sept. 24-dikéről: — „Ezen esztendei Augustusunkat is mint ez előtt, egy jeles Innepe az Ifjúságnak rekeszté bé. Mert a' helybéli Akademia téres palotájában olly nagy számmal szeregelték egybe a' Hallgatók, hogy az egész sokaságot a' derék Auditorium sem fogadhatná már ölébe; és minekutánna az Ő Cs. Kir. Felsége, dicső, és kellemes példa-képekkel ékesültt képe előtt trombita és dob szó között Ns Vég h Jó'sef Úr Beköszöntését, melly ugyan egy díszes magyar ajakhoz illett, elmondotta, 's ez hasonló muzsikai köszöntés után, a' reá esett Tudománybéli Allítást helyesen meg mutatta. —

Ótet ezen becses pályán, több Védő Társai szinte egymás között buzgón vetélkedve követték. — Ugyan is el hallgatvan, mellyik minemü neki jutott Thesis vitáttott: Bresmiczer Jósef ezen Két ágú Kérdést ada elő Folyó Beszédben: Mikép győzhettyük az ellenséget fényesebben: Jótettel-é; vagy Igassággal? — Kovács István ezt: Mi használhat inkább az ifjú kornak: a' Tudomány-e; vagy az Erkölc? Alagyas Verseken. — Aszel Lajos emezt: Az Al-Nemnek szükségesebb-e a' jó barát; vagy a' Fényes-sorsnak? folyó Beszédben. — Bresztyenszky Antal Vitézi Verseken e' felől szóllott: Hasznos-e a' Játékszin valamelly Nemzetnek; vagy inkább ártalmas? — Lukács László folyóban azt terjeszté elő: Emberi indulataink hasznunkra szolgálnak-e; vagy kárunkra? — Lippay Sándor Saphicusait a' felől szóra gyönyörködésünkre: Mi viszi előbbre a' Nyelv sorsát: a' Tudományos munkásság-e; vagy a' hathatós Pártfogás? — Schopf Ferdinánd folyóban díszesen arról szóllott: Hasznos-e szeretnünk Szülötteinket; vagy káros? — Mendöl István Vitézi versekkel illy kérdést feszegetett: Mi ártott többet az emberi Nemnek: a' véres hadak-e; vagy a' Nagy-ravágyás? — Jósá Rudolf folyó Beszédben ezt hozá előnkbe. A' Hadi érdemek becsesebbek-e; vagy a' Haza belsejébe való tettek? — Udvardy Jósef Vitézi Versek között illy tárgyat ada fel: Szüléinknek tartozunk-e több hálával; vagy Tanítóinknak? — Güttig Károly folyóban ezt fejté meg: Mi vesztegeti meg a' jó Erkölcöt inkább: a' puha élet-e; vagy a' halmazott gazdagság? — Berzantei Lajos is folyó Beszédével elő lépett, és e' különös kérdést vevé fel: Az Al-sorsnál lakik-e veszedelmesebben a' hízelkedés:

vagy a' fő polczokon? 'S itt a' Béfejezést ékes Alagyaival Kovács István mondá el. — 'S ekkor ezen ifjú Sereg a' közepén, ugyan a' Fels. Cs. Kir. Kép eleibe állván, egy buzgó Magyar hodulást, hangjában is, szavaiban is kijelentő Eneket zengedeze, az egész százakra teltt Közönségnek olly nagy részvételével: hogy azt ugyan mindnyájan egy szájjal 's nyelvel hangzanák. — A' sokszor Ellyen! kiáltás pedig mind ennek végével, mind a' tartott Előadások után, tele fülekkel hallatott. Ezek végével a' Fő Igazgató Úr mind az Érdemes, és a' Haza hasznára igazán törekedő Tanítót, Fessel Zsigmond Urat; mind annak illy jeles, és nagyra termett Tanítványait különös dicséretekkel, és magasztalásokkal tetézte.“

Szarvas-marha eladás.

Herczeg Pálffy József Detrekeői Uradalmának részéről köz hírré tétetik, hogy Malaczka Mező-városában jövő October' 4, 5, és 6d napjain a' következő feleslegvaló eredeti Sweitzer szarvas-marhák, a' szokott reggeli és delutáni órákon a' többet ígérőknek kész pénzen el fognak adatni; u. m:

136	darab	fejős-tehén,
8	—	három esztendős üsző;
58	—	két esztendős —;
30	—	egy esztendős —;
50	—	idei nyőstén borjú;
12	—	3—5 esztendős bika;
23	—	két esztendős —;
41	—	idei hím borjú;
20	—	két esztendős tinó;
2	—	idei tinó.

Meghívattatnak a' venni akarók, hogy a' rendelt napokon nevezett helyen megjelenni ne terheltessenek.